

תלמוד בבלי על ספר מלכים ב

תענית י:ב

בראשית מה, כד אל תרגזו בדרך אמר רבי אלעזר אמר להם יוסף לאחיו אל תתעסקו בדבר הלכה שמא תרגזו עליכם הדרך איני והאמר ר' אלעאי בר ברכיה שני תלמידי חכמים שמהלכים בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראויין לישרף שנאמר **(מלכים ב ב, יא)** ויהי המה הולכים (הולך) ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם

סוכה ה:א

למטה מעשרה והכתיב **(מלכים ב ב, יא)** ויעל אליהו בסערה השמים

מועד קטן כו:א

ת"ר אחד השומע ואחד השומע מפי השומע חייב לקרוע והעדים אינן חייבין לקרוע שכבר קרעו בשעה ששמעו בשעה ששמעו מאי הוי הא קא שמעי השתא לא ס"ד דכתיב **(מלכים ב ט, א)** ויהי כשמוע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו המלך קרע והם לא קרעו ולא מתאחין מנלן אתיא **קריעה קריעה**

מועד קטן כו:א

אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן אליהו חי הוא אמר ליה כיון דכתיב **(מלכים ב ג, יב)** ולא ראהו עוד לגבי דידיה כמת דמי

מועד קטן כו:א

מאי משמע כדמתרגם רב יוסף רבי רבי דטב להון לישראל בצלותיה מרתיכין ופרשין ולא מתאחין מנלן דכתיב **(מלכים ב ג, יב)** ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעם ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שלשנים אלא מלמד שקרועים ועומדים לשנים לעולם

מועד קטן כו:א

ואלו קרעין שאין מתאחין הקורע על אביו ועל אמו ועל רבו שלימדו תורה ועל נשיא ועל אב ב"ד ועל שמועות הרעות ועל ברכת השם ועל ספר תורה שנשרף ועל ערי יהודה ועל המקדש ועל ירושלים וקורע על מקדש ומוסיף על ירושלים אביו ואמו ורבו שלימדו תורה מנלן דכתיב **(מלכים ב ג, יב)** ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו אבי אבי זה אביו ואמו רכב ישראל ופרשיו זה רבו שלימדו תורה

מועד קטן כב:ב

רבי יהודה אומר כל קריעה שאינו מבדיל קמי שפה שלו אינו אלא קרע של תיפלות אמר רבי אבהו מ"ט דר' יהודה דכתיב **(מלכים ב ג, יב)** ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעם ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שהן לשנים אלא שנראין קרועים כשנים

סוטה מז:א

שבשכר ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב זכה ויצתה ממנו רות שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה **(מלכים א ג, ד)** אלף עולות יעלה שלמה ואמר רבי יוסי בן חוני רות בתו של עגלון בנו של בלק היתה תאורתו מיהא לקלה הוי **(מלכים ב ג, יט)** ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדוני רואה וגו' וכי מאחר דמים רעים וארץ משכלת אלא מה טובתה

סוטה מו:ב

כל שאינו מלוה ומתלוה כאילו שופך דמים שאילמלי ליווהו אנשי יריחו לאלישע לא גירה דובים לתינוקות שנאמר **(מלכים ב ג, כג)** ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח אמרו לו עלה שהקחת עלינו את המקום מאי ונערים קטנים אמר ר' אלעזר שמנוערים מן המצות קטנים שהיו מקטני אמנה תנא נערים היו ובזבזו עצמן כקטנים

סוטה מו:ב

ושמואל אמר ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים ורבי יצחק נפחא אמר בלורית ראה להן כאמוריים ורבי יוחנן אמר ראה שלא היתה בהן לחלוחית של מצוה ודלמא בזרעייהו ניהוה הוה אמר רבי אלעזר לא בס ולא בזרעם עד סוף כל הדורות: **(מלכים ב ג, כד)** ותצאנה שתיים דובים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים

סוטה מו:ב

מתקיף לה רב יוסף ודלמא על שם מקומן מי לא כתיב **(מלכים ב ה, ב)** וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה וקשיא לן נערה וקטנה ואמר ר' פדת קטנה דמן נעורן התם לא מפרש מקומה הכא מפורש מקומן **(מלכים ב ג, כד)** ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם ה' מה ראה אמר רב ראה ממש כדתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר כל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני ושמואל אמר ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים

יומא לו:ב

פשעים אלו המרדים וכן הוא אומר **(מלכים ב ג, ז)** מלך מואב פשע בי

תלמוד בבלי על ספר מלכים ב

פסחים יו:ב

אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו מאלישע דכתיב (מלכים ב ג, יד) לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך וגו' וכתוב (מלכים ב ג, טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה' וגו'

שבת ל:ב

ללמדך שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר (מלכים ב ג, טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה' אמר רב יהודה וכן לדבר הלכה אמר רבא וכן לחלום טוב

פסחים קיז:א

שאין השכינה שורה לא מתוך עצלות ולא מתוך עצבות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר (מלכים ב ג, טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד השם

פסחים יו:ב

אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו מאלישע דכתיב (מלכים ב ג, יד) לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך וגו' וכתוב (מלכים ב ג, טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה' וגו'

שבת קח:א

מניין לדם שהוא אדום שנאמר (מלכים ב ג, כב) ויראו מואב מנגד את המים אדומים כדם

תענית ד:א

והיינו דקאמר להו נביא לישראל (ירמיהו ח, כב) הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם וכתוב (ירמיהו יט, ה) אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי אשר לא צויתי זה בנו של מישע מלך מואב שנאמר (מלכים ב ג, כז) ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה ולא דברתי זה יפתח ולא עלתה על לבי זה יצחק בן אברהם

סוכה כז:ב

והאמר ר' יצחק מחייב אדם להקביל פני רבו ברגל שנא' (מלכים ב ד, כג) מדוע את הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת מכלל דבחדש ושבת מחייב איניש לאקבולי אפי רביה לא קשיא הא דאזיל ואתי ביומיה הא דאזיל ולא אתי ביומיה

ראש השנה טז:ב

וא"ר יצחק חייב אדם להקביל פני רבו ברגל שנאמר (מלכים ב ד, כג) מדוע את הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת מכלל דבחדש ושבת איבעי לה למיזל

ברכות י:ב

א"ר יוסי בר רבי חנינא הוא קדוש ומשרתו אינו קדוש שנא' (מלכים ב ד, כז) ויגש גיחזי להדפה א"ר יוסי בר חנינא שאחזה בהוד יפיה

עירובין יח:ב

וילך אלקנה אחרי אשתו הכי נמי וגבי אלישע דכתיב (מלכים ב ד, ל) ויקם וילך אחריה הכי נמי אלא אחרי דבריה ועצתה הכא נמי אחרי דבריה ועצתה

כתובות קה:ב

דתניא (מלכים ב ד, מב) ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלונו וכי אלישע אוכל בכורים הוה אלא לומר לך כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו מקריב בכורים

כתובות קו:א

דכתיב (מלכים ב ד, מג) ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש מאי לפני מאה איש אילימא דכולהו לפני מאה איש בשני בצורת טובא הוה אלא דכל חד וחד קמי מאה איש כי הוה מיפטרי רבנן מבי רב הוה פיישי אלפא ומאתן רבנן

סוטה מו:ב

מתקיף לה רב יוסף ודלמא על שם מקומן מי לא כתיב (מלכים ב ה, ב) וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה וקשיא לן נערה וקטנה ואמר ר' פדת קטנה דמן נעורן התם לא מפרש מקומה הכא מפורש מקומן (מלכים ב ב, כד) ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם ה' מה ראה אמר רב ראה ממש כדתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר כל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני ושמואל אמר ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים

סוטה יג:א

הלך משה ועמד על שפת נילוס אמר לו יוסף יוסף הגיע העת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם והגיעה השבועה שהשבעת את ישראל אם אתה מראה עצמך מוטב אם לאו הרי אנו מנוקין משבועתך מיד צף ארונו של יוסף ואל תתמה היאך ברזל צף שהרי כתיב (מלכים ב ו, ה) ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים וגו' אהה אדוני והוא שאול ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל והלא דברים ק"ו ומה אלישע תלמידו של אליהו ואליהו תלמידו של משה צף ברזל מפניו מפני משה רבינו על אחת כמה וכמה

תלמוד בבלי על ספר מלכים ב

תענית יד:ב

אין אדם חשוב רשאי לחגור שק אלא אם כן נענה כיהורם בן אחאב שנאמר (מלכים ב ו, ל) ויהי כשמוע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עובר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו וגו'

תענית יד:ב

אין אדם חשוב רשאי לחגור שק אלא אם כן נענה כיהורם בן אחאב שנאמר (מלכים ב ו, ל) ויהי כשמוע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עובר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו וגו'

סוטה מז:א

(מלכים ב ז, ג) וארבעה אנשים היו מצורעים אמר רבי יוחנן זה גחזי ושלשת בניו (מלכים ב ח, ז) וילך אלישע דמשק למה הלך אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לגחזי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור בך אמר לו כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה

סוטה מז:א

(מלכים ב ז, ג) וארבעה אנשים היו מצורעים אמר רבי יוחנן זה גחזי ושלשת בניו (מלכים ב ח, ז) וילך אלישע דמשק למה הלך אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לגחזי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור בך אמר לו כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה

ברכות נה:א

שלשה דברים מכריז עליהם הקב"ה בעצמו ואלו הן רעב ושובע ופרנס טוב רעב דכתיב (מלכים ב ח, א) כי קרא ה' לרעב וגו' שובע דכתיב (יחזקאל לו, כט) וקראתי אל הדגן והרביתי אותו פרנס טוב דכתיב (שמות לא, ב) ויאמר ה' אל משה לאמר ראה קראתי בשם בצלאל

תענית ה:א

א"ל רב נחמן לר' יצחק מאי דכתיב (מלכים ב ח, א) כי קרא ה' לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים בהנך שבע שנים מאי אכול א"ל כי אמר רבי יוחנן שנה ראשונה אכלו מה שבבתיים שניה אכלו מה שבבדות שלישית בשר בהמה טהורה רביעית בשר בהמה טמאה חמישית בשר שקצים ורמשים ששית בשר בניהם ובנותיהם שביעית בשר זרועותיהם

מגילה כז:א

מ"ד תורה דכתיב (ישעיהו מב, כא) השם חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר ומ"ד תפלה דכתיב (מלכים ב ח, ד) ספרה נא הגדולות אשר עשה אלישע

סוטה מז:א

(מלכים ב ז, ג) וארבעה אנשים היו מצורעים אמר רבי יוחנן זה גחזי ושלשת בניו (מלכים ב ח, ז) וילך אלישע דמשק למה הלך אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לגחזי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור בך אמר לו כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה

כתובות קו:ב

א"ל דאקרייך כתובי לא אקרייך נביאי (מלכים ב יב, יד) אך לא יעשה בית ה' ספות וגו' כי לעושי המלאכה יתנוהו אי הכי קשו קראי אהדי

שבת נה:א

מאימתי תמה זכות אבות אמר רב מימות הושע בן בארי שנא' (הושע ב, יב) אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי ושמואל אמר מימי חזאל שנאמר (מלכים ב יג, כב) וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז וכתוב ויחן ה' אותם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה ר' יהושע בן לוי אמר מימי אליהו שנאמר (מלכים א יח, לו) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי [את] כל הדברים האלה וגו' ורבי יוחנן אמר מימי חזקיהו שנאמר (ישעיהו ט, ו) למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת

מועד קטן יז:א

אמר רב הונא באושא התקינו אב בית דין שסרח אין מנדין אותו אלא אומר לו (מלכים ב יד, ז) הכבד ושב בביתך חזר וסרח מנדין אותו מפני חילול השם

יבמות צח:א

והא כתיב (מלכים ב יד, כה) הוא השיב [את] גבול ישראל מלבא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא

מועד קטן יח:ב

אין אדם נחשד בדבר אלא א"כ עשאו ואם לא עשה כולו עשה מקצתו ואם לא עשה מקצתו הרהר בלבו לעשותו ואם לא הרהר בלבו לעשותו ראה אחרים שעשו ושמח מתיב רבי יעקב (מלכים ב יז, ט) ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה' אלהיהם

תלמוד בבלי על ספר מלכים ב

קידושין עה:ב

ר' ישמעאל סבר כותים גירי אריות הן וכהנים שנטמעו בהם כהנים פסולים היו שנאמר (מלכים ב יז, לב) ויעשו להם מקצותם כהני במות ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מן הקוצים שבעם ומשום הכי פסלינהו ורבי עקיבא סבר כותים גירי אמת הן וכהנים שנטמעו בהן כהנים כשרים היו שנאמר ויעשו להם מקצותם כהני במות ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מן הבחירים שבעם ולא מפני מה אסרום מפני שהיו מייבמים את הארוסות

יבמות טז:ב

אמר רב יהודה א"ר אסי עובד כוכבים שקידש בזמן הזה חוששין לקדושין שמא מעשרת השבטים הוא והא כל דפריש מרובא פריש בדוכתא דקביעי דאמר רבי אבא בר כהנא (מלכים ב יח, יא) וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי חלח זה חלזון וחבור

יבמות צג:ב

אמר ליה והא אקריון בחלמא קנה רצוץ מאי לאו הכי קאמרי לי (מלכים ב יח, כא) הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה לא הכי קאמרי לך (ישעיהו מב, ג) קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה

מועד קטן כו:א

על ברכת השם מנלן דכתיב (מלכים ב יח, לז) ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים

מועד קטן כו:א

ת"ר אחד השומע ואחד השומע מפי השומע חייב לקרוע והעדים אינן חייבין לקרוע שכבר קרעו בשעה ששמעו בשעה ששמעו מאי הוי הא קא שמעי השתא לא ס"ד דכתיב (מלכים ב יט, א) ויהי כשמוע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו המלך קרע והם לא קרעו ולא מתאחין מנלן אתיא קריעה קריעה

כתובות קיא:ב

א"ר חייא בר יוסף עתידין צדיקים שמבצבצין ועולין בירושלים שנאמר (תהלים עב, טז) ויציצו מעיר כעשב הארץ ואין עיר אלא ירושלים שנאמר (מלכים ב יט, לד) וגותי אל העיר הזאת

יבמות מט:ב

אמר ליה משה רבך אמר (שמות לג, כ) כי לא יראני האדם וחי ואת אמרת (ישעיהו ו, א) ואראה את ה' וישב על כסא רם ונשא משה רבך אמר (דברים ד, ז) מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו ואת אמרת (ישעיהו נה, ו) דרשו ה' בהמצאו משה רבך אמר (שמות כג, כו) את מספר ימך אמלא ואת אמרת (מלכים ב כ, ו) והוספתי על ימך חמש עשרה שנה אמר ישעיה ידענא ביה דלא מקבל מה דאימא ליה ואי אימא ליה אישווייה מזיד אמר שם איבלע בארזא אתיוה לארזא ונסרוה כי מטא להדי פומא נח נפשיה משום דאמר (ישעיהו ו, ה) ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב מכל מקום קשו קראי אהדדי ואראה את ה' כדתניא כל הנביאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה

יבמות סב:א

אייתיביה ר' יוחנן לר"ל בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל וגו' א"ל בהיותן עובדי כוכבים אית להו חייס נתגיירו לית להו חייס

יומא ט:ב

שפיכות דמים דכתיב (מלכים ב כא, טז) וגם דם נקי שפך מנשה [הרבה מאד] עד אשר מלא את ירושלים פה לפה

שבת נו:ב

כל האומר יאשיהו חטא אינו אלא טועה שנאמר (מלכים ב כב, ב) ויעש הישר בעיני ה' וילך בכל דרך דוד אביו

סוכה לח:ב

אמר רב אחא בר יעקב לא סלקא דעתך דכתיב (מלכים ב כב, יט) יען רך לבבך ותכנע לפני ה' בשמעך (את הדברים האלה) בשמעך ולא בקראך

שבת פג:ב

דתניא ע"ז פחותה מכזית אין בה טומאה כל עיקר שנאמר (מלכים ב כג, ו) וישלך את עפרה (אל) קבר בני העם מה מת בכזית אף ע"ז בכזית

שבת נו:ב

והכתיב (מלכים א יא, ו) ויעש שלמה הרע בעיני ה' אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא

תלמוד בבלי על ספר מלכים ב

סוכה לח:ב

אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא מנין לשומע כעונה דכתיב (מלכים ב כג, טז) את (הדברים) אשר קרא (יאשיהו) וכי יאשיהו קראן והלא שפן קראן דכתיב ויקראהו שפן (את כל הדברים האלה) לפני המלך אלא מכאן לשומע כעונה

שבת נו:ב

אלא מה אני מקיים (מלכים ב כג, כה) וכמוהו לא היה לפניו מלך אשר שב וגו' שכל דין שדן מבין שמנה עד שמנה עשרה החזירן להן שמא תאמר נטל מזה ונתן לזה תלמוד לומר בכל מאודו שנתן להם משלו ופליגא דרב דאמר רב אין לך גדול בבעלי תשובה יותר מיאשיהו בדורו ואחד בדורנו

גיטין פח:א

לא צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה (מלכים ב כד, טז) החרש והמסגר אלף חרש שבשעה שפותרין נעשו הכל כחרשין מסגר כיון שסוגרין שוב אינן פותרין וכמה אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים (דברים ז, כה) לונשנתם

סוטה י:א

ת"ר חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה וכולן לקו בהן שמשון בכחו שאול בצוארו אבשלום בשער צדקיהו בעיניו אסא ברגליו שמשון בכחו דכתיב (שופטים טז, יט) ויסר כחו מעליו שאול בצוארו דכתיב (שמואל א לא, ד) ויקח שאול את החרב ויפל עליה אבשלום בשערו כדבעינן למימר קמן צדקיהו בעיניו דכתיב (מלכים ב כה, ז) ואת עיני צדקיהו עור אסא ברגליו דכתיב (מלכים א טו, כג) רק לעת זקנתו חלה את רגליו

תענית כט:א

חרב הבית בראשונה דכתיב (מלכים ב כה, ח) ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה [שנה] למלך נבוכדנצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם וישרוף את בית ה' וגו'

מגילה כז:א

אי דכתיב (מלכים ב כה, ט) וישרף את בית ה' ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש בית ה' זה בהמ"ק בית המלך אלו פלטרין של מלך ואת כל בתי ירושלם כמשמען ואת כל בית גדול שרף באש ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי חד אמר מקום שמגדלין בו תורה וחד אמר מקום שמגדלין בו תפלה